

Indenrigsministeren: En af de meget væsentlige Fordele ved dette Lovudkast er netop, at det gaaer ud paa at afflasse Noterings-systemet og at erstatte det ved Indskrivningsbøger, idet Noteringsystemet som bekendt ikke gav nogen virkelig Sikkerhed for, at den, der besidder Obligationen, selv om han har faaet den ved en tilfyneladende god Transport, virkelig eier den; er Forholdet i saa Henseende endbleven endeel bedre, siden Forordningen af 21. Juni 1844 om Bindication udkom, saa vil dog den, der har en Obligation og har faaet den noteret, ikke i den fastsatte Tidsfrist være aldeles sikker paa, at han virkelig er Eier af Obligationen. En af de Fordele, man opnaaer ved at forlade Noteringsystemet og gaae over til Indskrivningsystemet, er altsaa, at det sidste giver en fuldstændig betryggende Sikkerhed for den, der har Indskrivningsbeviset. Man vil naturligtvis bringe denne Deel af Kongerigets Finantsforvaltning i Overensstemmelse med Monarchiets, da de begge høre ind under samme Contoir, men der skal dog blive taget alt muligt Hensyn til, hvorvidt de Bemærkninger, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 1ste Valgfreds (L. C. Larsen) har gjort med Hensyn til Indskrivningsbeviserne, kunne være at tage tilfølg.

Hvad angaaer Spørgsmaalet om, hvorvidt det skulde være rigtigt at opsigte disse Obligationer og afbetale denne særlige Statsgjæld, da er dette Spørgsmaal behandlet saa udførligt og tillige langt grundigere, end jeg var istand til, deels i Landstinget og deels nu af den ærede Rigsdagsmand for Mariager (A. Hage). Det forekommer mig klart, at man ikke vil kunne erklære sig bestemt om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at opsigte denne Statsgjæld til Udbetaling eller ikke, da dette jo væsentligt beroer paa de Coursforhold, som til den Tid, da man vil træffe en saadan Foranstaltning, ere tilstede paa Pengemarkedet. En anden Sag er det jo, at det kunde stille sig fordeelagtigt at indkjøbe Obligationer, men i saa Henseende er der jo, allerede naar dette Lovudkast vedtages, givet Regjeringen en ikke ringe Bemyndigelse. — Med Hensyn til de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede Rigsdagsmand for Mariager (A.

Hage) angaaende Coupons, da anseer jeg det for tvivlsomt, hvorvidt de i det Hele efter den bestaaende Lovgivning kunne tages tilfølg; men det vil jo ialtfald være en væsentlig Fordeel, at disse Coupons kunne gaae som Betalingsmiddel mellem Mand og Mand, og i saa Henseende vil Publikum nok selv finde sig tilrette. — Hvad angaaer Spørgsmaalet om Beføstningen ved den Foranstaltning, som Loven tilfigter ved Ombytningen, da er det af en tidligere høitæret Finantsminister opløst, at den deels vilde være ubetydelig og deels ikke vilde falde Kongeriget til Last. Jeg troer nu ikke, at der her er nogen sær Anledning til at stille noget Forslag om, at Kongeriget skal bære nogen Deel af disse Omkostninger, thi hvis dette er billigt og retfærdigt, vil Forslaget derom vistnok blive stillet paa et andet Sted.

Sable: § 2 figer, at de nye Obligationer udstedes kun paa hele Hundreder, men jeg maa tillade mig at udtale mig mod denne Foranstaltning. Jeg troer, at det maa være i Regjeringens Interesse, selv om den derved skulde have nogen større Beføstning med Hensyn til Contoirforretningerne, at vedligeholde, hvad allerede nu er Tilfældet, at der haves Obligationer paa mindre Summer, saa at ogsaa smaa Summer kunne faae Anvendelse paa den Maade, og saasnart man blev staaende ved, at Summerne skulde være visse større Dele af Hundrede, saasom 50, 25, troer jeg, man vilde have opnaaet, hvad der er ønskeligt i den Henseende. Det Hele, hvorom der er Tale ved en saadan Forandring, er jo kun nogle flere Contoirforretninger, men det kan jeg i dette Tilfælde ikke lægge videre Vægt paa.

Oppermann: Med Hensyn til den høitærede Indenrigsministers Nittringer skal jeg ikke nægte, at det overraskede mig noget at høre, at han kun talte om Opsigelse, medens jeg talte om Bemyndigelse til at opsigte; jeg talte kun om at give Regjeringen en Bemyndigelse, som den kunde benytte eller lade være at benytte, alt eftersom den fandt det rigtigt, men hvis jeg ikke misforstod den høitærede Indenrigsminister, talte han om en Forpligtelse for Regjeringen til at opsigte Obligatio-